

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 1 Korinthiërs 7, 14
Middagdienst
Dopen

Broeders en zusters,

1. **Zingen : Gezang 25 : 1 en 3**
2. **Gebed voor de opening van het Woord**
3. **Bediening van de Heilige Doop**
4. **Zingen na gebed voor de doop : Lied 335 : 1 – 5**
5. **Zingen na de bediening van de doop : Lied 335 : 6 - 9**
6. **Schriftlezing : 1 Korinthiërs 7 : 1 - 24**
7. **Zingen : Psalm 8 : 1 en 2**
8. **Tekst : 1 Korinthiërs 7 : 14**
9. **Geloofsbelijdenis door het zingen van Gezang 3**
10. **Dankzegging en gebed**
11. **Slotzang : Psalm 48 : 3 en 4**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Is dit nu een vers voor een hele preek voor ons al gemeente vandaag? Ik zou me voor kunnen stellen dat die gedachte bij u op is gekomen toen we dit vers lazen. Want in hoeverre is dit nu een thema in onze kerk? Hoeveel broeders en zusters hebben we die toen ze trouwden nog ongelovig waren en tijdens het huwelijk tot geloof zijn gekomen, terwijl hun man of vrouw niet in de Here gelooft? Volgens mij geldt dat maar voor één broeder in ons midden. Waarom dan toch een preek over dit vers? De aanleiding was tamelijk eenvoudig. U weet ik ben bezig met een serie preken over deze brief en was toe aan hoofdstuk 7. Over een deel van dit hoofdstuk heb ik gepreekt in die periode van verootmoediging. Ruim een jaar geleden. Verder weet ik dat het thema van de kinderdoop bij sommige broeders en zusters heel actueel is. En toen ik het bericht kreeg dat in deze dient de kleine .. gedoopt zou worden was de keuze snel gemaakt.

Ik bedien u vanmiddag het Woord van de Here onder het volgende thema:

Geloof in de heiligende werking van uw geloof in Jezus Christus.

Ik heb u in de inleiding verteld wat mij tot de keuze voor dit tekstvers heeft gebracht. Maar zoals mij wel vaker is overkomen, blijkt een vers bij nadere bestudering nog veel meer inhoud te hebben dan je op het eerste gezicht zou zeggen. Want Paulus heeft dit vers niet geschreven met het oog op de kinderdoop. Waarvoor deze tekst wel heel belangrijk is. Maar de aanleiding voor dit vers lag ergens anders. Wat was er in de gemeente van Korinthe aan de hand? De gemeente had zich flink uitgebreid en allerlei mensen waren tot geloof gekomen. Vaak waren dat mensen die vroeger in afgoden geloofden. Heidenen. Nu was het helaas niet altijd zo, dat van een echtpaar zowel de man als de vrouw tot geloof kwamen. En dat riep de vraag op: hoe moet dat nu verder met dat huwelijk van die gelovige en die ongelovige? Kan dat huwelijk zo voort blijven bestaan. Wij zien daar misschien niet zo'n probleem in. Waarom zou dat niet kunnen. Maar dan moeten we wel twee dingen bedenken. Allereerst hebben wij al eeuwen het onderwijs van de Here op dit punt. In de tweede plaats hebben ook veel niet christenen in ons land een christelijke huwelijksmoraal. Hoewel veel mensen in ons land niet meer in de Here geloven helaas, zijn hun gedachten over het huwelijk nog sterk christelijk gekleurd. Al beseffen ze dat zelf niet. Maar in Korinthe lag de situatie heel anders. Want de ideeën over het huwelijk waren in het oude Korinthe absoluut niet met het christelijke geloof te verenigen. In Korinthe werd het niet als verkeerd gezien als een getrouwde man seksuele omgang had met andere vrouwen tijdens de feesten voor de afgoden. Zolang hij maar geen seksueel contact had met een getrouwde vrouw was er geen probleem. Seksueel contact met jonge mannen was geoorloofd. Seksueel contact met een prostitué was toegestaan. Moet je je dan eens voorstellen dat je een huwelijk hebt waarin je bent opgegroeid met het idee dat dat allemaal mag. En dan wordt je christen en dan leer je dat de Here dat helemaal niet goed vindt. Maar ja, je ongelovige man die gaat natuurlijk gewoon door met zijn oude leven. Waarom niet? En dan heb je als christelijke vrouw seksuele gemeenschap met een man die misschien naar de hoeren gaat of met jonge mannen seksueel contact heeft. Kan dat wel? Mag dat wel? Verontreinig je dan jezelf niet? Kom je daarmee dan toch niet in de sfeer van de wereld met zijn hoererie? Ja, is het niet beter dan maar van deze man of vrouw te scheiden? Zodat niet verontreinigd wordt door de wereld, maar heilig en rein blijft?

En nu ziet u gelijk de actualiteit van dit vraagstuk. We staan hier dus midden in het vraagstuk van hoe blijf je aan de ene kant rein en heilig in deze wereld en blijf je aan de andere kant toch midden in deze wereld staan. Hoe moeten we aan kijken tegen allerlei contacten die we met de wereld hebben? Moeten we ons over al die contacten zorgen maken en die zoveel mogelijk vermijden of niet? Stel dat de overheid ons zou verplichten om meer allochtone kinderen op onze scholen op te nemen. Kinderen met een moslim of hindoestaanse achtergrond. Hoe moeten we daarmee omgaan. Is het de bedoeling van de Here dat wij om ons maar niet te verontreinigen zoveel mogelijk de omgang met broeders en zusters moeten zoeken en alleen daar waar het niet anders kan ons dan maar in de wereld moeten begeven? Moeten we dat zien als bedreigingen of moeten we het misschien wel zien als kansen?

Wat het huwelijk betreft van de gelovige broeder of zuster met de ongelovige man of vrouw is de Here duidelijk. Als je man bij je wil blijven, blijf dan bij hem. Als je ongelovige vrouw bij je wil blijven, blijf dan bij haar. En wees maar niet bang dat je door de omgang met hem of haar zult worden verontreinigd. Want het tegendeel is waar. Jij wordt niet door de omgang met je man in de sfeer van de wereld met zijn onreinheid getrokken, maar je man komt door de omgang met jou in sfeer van Gods heiligheid. Ja, de ongelovige man is geheiligd in zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd in haar man. Onze broeder.

Omdat ze getrouwd zijn ziet de Here deze gelovige vrouw en haar ongelovige man niet als twee, maar als één vlees. En waar de één door zijn geloof in Jezus Christus is opgenomen in het verbond, daar is de ongelovige dat ook. De ongelovige is door de huwelijksband met de gelovige geheiligd. Deze heiliging van de ongelovige komt niet voort uit een verwachting van Paulus dat de ongelovige uiteindelijk wel tot geloof zal komen. In vers 16 stelt hij namelijk de vraag of de zuster kan weten of zij door haar geloof haar man zal kunnen redden. En hetzelfde geldt voor de gelovige man. Weet hij of hij zal vrouw zal kunnen redden? Nee. Dat weten ze niet. Ook uit ons tekstvers blijkt het al. Want daar staat niet “zal geheiligd worden” als toekomstverwachting. Nee, er staat “is geheiligd”, als voltooid tegenwoordige tijd. Hij is nu al geheiligd in u.

Als ik dit zo op catechisatie zou zeggen, dan zou er ongetwijfeld een catechisant vragen of die ongelovige, als hij toch geheiligd is in zijn vrouw, ook gered zal worden van het oordeel? Of hij op grond van het geloof van zijn vrouw dan ook naar de hemel zal gaan?

Maar dat is niet wat Paulus schrijft op bedoeld. Vers 16, het vers dat ik net ook al genoemd laat duidelijk zien dat dat niet zo is. Als de verbondenheid in het huwelijk de redding zou betekenen voor de ongelovige, dan zou Paulus niet geschreven hebben, dat je niet weet of je de ander zult kunnen redden. Want dat wist je dan wel.

De ongelovige wordt dus niet gered door deze heiliging. Maar hij wordt wel opgenomen in de kring van het heilige volk van God. In de kring van het verbond dat God met zijn volk, zijn kinderen gesloten heeft. Zij mogen delen in de beloften die God aan de gelovigen heeft gedaan. Zij mogen delen in de beloften dat God hun God en Vader wil zijn, dat God hun hun zonden wil vergeven omdat Jezus Christus voor deze zonden is gestorven. En de belofte dat de Heilige Geest in hem wonen en werken wil. Deze beloften gelden ook de ongelovige man of vrouw van een gelovig kind van God.

En vervolgens laat Paulus zien hoe onontkoombaar het is, dat zij ook zelf deze conclusie trekken. Als ze menen dat hun ongelovigen echtgenoten onrein zijn, dan moeten ze die conclusie ook trekken voor hun kinderen. Sprak Paulus eerst over de bijzondere situatie waarin een gelovige broeder of zuster getrouwd was met een ongelovige, nu spreekt Paulus in het algemeen. Als hij zegt: want anders zouden immers ook uw kinderen onrein zijn, maar nu zijn zij heilig. Hij spreekt nu over “uw kinderen”. Daarmee spreekt hij dus over al de kinderen van de broeders en zusters in de gemeente van Korinthe. Als de ongelovige man of vrouw onrein is, dan zijn al uw kinderen die nog niet geloven onrein. En dat is blijkbaar een mening die in Korinthe niet gedeeld wordt. Want anders zou Paulus dit als argument in de strijd hebben kunnen werpen. Vanuit onze kerkelijke situatie kunnen wij al makkelijk een verkeerd beeld krijgen van deze kinderen. Als wij in de kerk aan kinderen denken, dan denken wij aan gedoopte kinderen. Kinderen die zoals Laurin vlak na de geboorte gedoopt zijn. Van deze kinderen vinden wij het niet vreemd om ze te zien als kinderen die rein zijn. Als kinderen die horen bij het verbond dat God met ons gesloten heeft. Natuurlijk horen de kinderen erbij. Maar in de situatie van de jonge gemeente van Korinthe lag dat toch wel anders. Denkt u dat iedere Griekse vader, die zag dat zijn vrouw christen was geworden maar automatisch toestemming aan zijn vrouw gaf om hun kinderen te laten dopen? Het zal geregeld voor zijn gekomen dat deze kinderen niet gedoopt werden. Dat ze niet meegingen naar de kerk. Toch leefde in de gemeente van Korinthe blijkbaar de mening dat deze kinderen niet onrein waren, maar bij het volk van Gods verbond hoorden. En Paulus bestrijdt

deze mening niet, maar gebruikt hem juist als argument om dan ook de man of de vrouw van de ongelovige als geheiligd te beschouwen.

Met de woorden “want anders” bedoelt Paulus “want als het anders was dan”. Want als de ongelovige man of vrouw van de broeder en zuster onrein zijn, dan geldt dat ook voor hun kinderen. En dat was voor de broeders en zusters in Korinthe een onmogelijke gedachte. En terecht. En ook voor Paulus zijn de kinderen van de gelovigen heilig. Want hij bestrijdt deze mening van de broeders en zusters in Korinthe niet, maar gebruikt het integendeel als argument voor de stelling dat de ongelovige geheiligd is door de gelovige man of vrouw.

Zo zijn dus de kinderen van de gelovigen heilig. Apart gezet van de kinderen van de wereld en horend bij Hem, de God van hemel en aarde. Horend bij de God die zijn Zoon liet sterven voor al die dingen die wij in ons leven verkeerd hebben gedaan. In die zin is het dus ook geheel in overeenstemming met het onderwijs van Paulus, het Woord van de Here, als wij onze kleine kinderen, ook al hebben ze nog geen geloof, laten dopen. Want die doop is geen bewijs of beloning voor hun geloof. Maar deze doop is een teken en zegel voor ons en onze kinderen dat zij heilig zijn voor God. Dat zij de God van hemel en aarde als Vader hebben. Dat zij vergeving van hun zonden ontvangen op grond van het offer dat de Here Jezus voor onze zonden heeft gebracht. En het is een teken en zegel dat de Heilige Geest in hen wil wonen. Een teken en zegel niet door mensen ingesteld maar door onze Here Jezus Christus zelf.

Maar ook leert de Here ons hier zien, dat het niet alleen zo is dat er een wereld is die ons van God kan en wil vervreemden. Maar we moeten aan de andere kant niet onderschatten welke heiligende werking er van ons geloof en onze christelijke levensstijl kan uitgaan in deze wereld. De Here Christus heeft tegen ons gezegd dat wij het licht van de wereld zijn. Niet dat alles wat we doen goed en wijs is, maar als we doen wat de Here ons geleerd heeft, dan zal de liefde en in de samenleving toenemen. Dan zal het beter worden in deze wereld. Laten we ervoor waken dat we uit angst voor de wereld ons al te snel terug trekken in onze eigen kring. Want hoe zullen we dan nog een zoutend zout en een lichtend licht in de wereld kunnen zijn.

Amen